

wimaks wait, kui esimeste tust olli üllelaimud. Ei
sündinud Jürgi sundida wašto meelt naest wõtma,
ja kulatud ašši piddi nendasammoti jama. Kõl Kasše
Tomas ja temma naene rakisid mõnda teotamise
sonna, ja Eifogi pilkas Jürgi, ja küllas olli paljo,
kes sedda hea melega kuulsid. Agga Udo ja An kah-
hatsesid waga, et enne ollid Kasše Eifut kulanud,
ennego Jürgi ollid küšsinud.

Uut orja olli tarwis otsida. An ei leidnud wimaks
išsegi parremat kui Lāsna Tio tüttart Venut, kes
nüüd kahhekümne aastane, ja olli seitse aastat om-
ma haiget emma toitnud ja aidanud. Sest olli tem-
ma teatud tõteggija, ja wagga, jummalakartlik ja
wannemate auustaja. Veno isfast olli lessele ja
lapslele suggu lome jänud, agga tõbbi wõttis lehma
ja lamba talled, ja siggagi sai otsa. Olli Veno
kolmeteiskümne aastaseks sanud, siis jäi emma ni
wiggaseks, et ei suutnud omma pead toita; har-
waste weel jaksas temma sukka kudduda, ja mõnne
koppika kõrwa korjata. Agga Veno näitas küllalt,
kuida temma olli heaks lapses kaswatatud ja kas-
wanud et norelt toitis ja kattis haiget emma ja isse
ennast ka. Nüüd emma olli surnud, ja Venul aega
wõra juurde miina. Kõl An kartis kui peakš Jürg
kord Venut tahtma ennesele wõtta, ja temmale siis
peakš teiste ees sedda häbbi ollema, et üšna waest
mimiat sanud, agga parremat orja polnud leida,

ja mõningane sai pealegi Kasše rahwa kurja jutto
läbbi ärrakeeldud neile tullemast.

Olli Veno pole aasta aega Paio perres olnud, jub-
ba Udo ja An piddid tedda armastama kui omma
last, sest ta olli sõnnakulelik ja allandlik, ušsin tõle
ja igga tõ jooksis hästi temma käes. Jalgi tedda
kõrtsist ei leitud. Harwaste kord pallus temma lub-
ba küllasse miina, et wahhe aegus kōhhendaks ühhe
waese lesse ride tükka. — Jürg olli rõnuš, et igga-
päaw sai tedda nähha ja temmaga jutto aiada, ag-
ga omma süddame nõuust ei annud temma ei kõige-
wähhematki märko. Veno isse küll piddi Jürgi süd-
damest auustama ja sureks piddama, agga et olli
jummalakartlik, siis ei tulnudli temmale sedda mõt-
tet, kui peakš temma kord Jürriale naeseks sama,
waid olli temmagi wašto otsekui orja kōhhuš on.

Selsammal süggisel, kui Jürri ded mehhele laimud,
sai ka Kasše Eifo naabri walda rikka perremehhe
wannema poiale. Polnud temma weel kaks kuudki
perres, jubba riid ja karrin lahti! Ei jänud minnia
enne rahhule, kurni ai ja am sanud isse leiba lük-
katud, ja Eifo sai perrenaeseks ja temma mees per-
remehheks, sest temma uhkus ja kange südda ei kan-
natanud sedda mitte, et ta piddi teiste kässo al olle-
ma. Pea ilmus ka, et ei tahtnud omma mehhegi
sonna kuulda. Orjade wašto olli temma waga tigge,
sest siis teine teise järrele ärralaks, kui temma aasta